

గంజాయివనం

- పాతూరు రాజేంద్ర ప్రసాద్ వర్మ

(గత సంచిక తరువాయి)

"కలుసుకునే కార్యక్రమానికి ఏర్పాట్లు జరుగుతాయి సిద్ధంగా ఉండాలి. గుడ్లెక్" న్యూస్ ఎడిటర్ రాజారావు. గీత సెలవు తీసుకుని బైటికి వచ్చింది. బైటికి వస్తుండగా గీతామాధురి శ్రీకాంత్ను గుర్తుచేసుకుంది. అయిదేళ్ళ క్రితం ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో చదువు గుర్తుకు వచ్చింది. హాస్టల్లో చేరిన సంగతి ఆ సమయంలో జరిగిన శ్రీకాంత్తో పరిచయం వరుసగా ఆమెకు గుర్తుకు వచ్చాయి.

7

ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ. రాత్రి పదకొండు గంటలు దాటి పోయింది. లేడీస్ హాస్టల్ నిశ్శబ్దంగా ఉంది. దాదాపు అన్నిరూముల్లోనూ లైట్లు ఆరిపోయి ఉన్నాయి. ఒకటి రెండు రూముల్లో మాత్రం లైట్లు వెలుగుతున్నాయి అలా వెలుగుతున్న రూంలో గీత జ్యోతి చదువుకుంటున్నారు.

ఎవరో గోడ గెంతిన శబ్దం. వారి రూంను అనుకుని ప్రహారీ గోడ ఉంది దొంగ ఎవడో ప్రవేశించాడన్న విషయం ఇద్దరికీ అర్థం అయింది. మాట్లాడకుండా నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయారు.

కాపలాగా ఉన్న వాచ్మెన్ ఏమైనట్లు ఇద్దరు ఒకేసారి అనుకున్నారు. అడుగులు చప్పుడు నిశ్శబ్దంలో స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

తలుపు వద్దకు వచ్చి ఆగిపోయిన విషయం ఇద్దరికీ స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. ఊపిరి బిగపట్టారు వారు భయంతో బిర్రబిగుసుకుపోయి ఉంటున్న సమయంలో తలుపు చప్పుడైంది.

"స్లీప్ తలుపు తియ్యండి" ఎవరిదో అభ్యర్థన.

గొంతు తెలిసిందే

"నేను శ్రీకాంత్ను. వెంటనే డోర్ తియ్యండి. స్లీప్" అతని మాటల్లో అభ్యర్థన అర్థం అవుతుంది.

అతని గొంతుకని గీత గుర్తుపట్టింది.

"రాత్రిపూట ఎందుకొచ్చారు? స్లీప్ వెళ్ళిపోండి. లేకపోతే మీ మీద కంప్లెంటు చేస్తాను" జ్యోతి హెచ్చరించింది.

"ప్రాణాపాయంలో ఉన్నాను. ముందు తలుపు తీసి నేను చెప్పింది వినండి" అతని మాటల్లో అదోలాంటి జాలి.

గీత తలుపు తీసింది.

తుపాకీ గుండులో లోపలికి దూసుకుని వచ్చి వెంటనే లైటును ఆర్పి వేసాడు.

చీకట్లో జ్యోతి గీత బిక్కచచ్చిపోయారు.

"స్లీప్ ఏమీ అనుకోకండి. నన్ను తరుముతున్నారు." అతని మాటలు పూర్తికాక ముందే పది పదిహేను బూట్లు జతల టకటకలు ఆ హాస్టల్లో ప్రతిధ్వనించాయి.

ఈ హడావుడి గందరగోళం చూసి చాలా రూముల్లో లైట్లు వెలిగాయి. పడుకున్నవారు లేచిపోయారు.

"హాస్టల్ గోడ గెంతడం చూసాను సార్" అంటున్నారు ఎవరో.

క్విక్ వెతకండి పట్టుకోండి అరుపులు కేకలు దండింపులు నిశ్శబ్దంగా ఉన్న హాస్టల్ వాతావరణమంతా మారిపోయింది. చాలామంది రూముల్లోంచి బయటికి వచ్చి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

"అన్ని గదులూ చెక్ చేయండి" అధికారి ఆదేశం. గీత తానున్న రూం కిటికీ కాస్త తెరిచింది.

హాస్టల్ వరండాలో పోలీసులు అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు. శ్రీకాంత్ కోసం పోలీసులు వెతుకుతున్నారా? గీతలో ఆశ్చర్యం. పోలీసులు ఒక్కొక్క రూం తలుపు తెరిచి లోపల ద్రామా చూస్తున్నారు. వారి వెనక వాచ్మెన్. హాస్టల్ వార్డెను భయం భయంగా తచ్చాడుతున్నారు. గీతామాధురిలో ఆలోచనలు.

తమతో చదువుతున్న శ్రీకాంత్ మీద ఎంతో గౌరవభావం ఆమెకు ఉంది. ఇతర మగవాళ్ళ మాదిరిగా లేని అతని చూపులు ఆమెకు నచ్చతాయి. ప్రమాదంలో ఉన్న శ్రీకాంత్ను ఎలాగైనా రక్షించాలి అనుకుంది.

శ్రీకాంత్ దగ్గరికి వచ్చి "ఈ మంచం కిందన దుప్పటి కప్పుకుని దూరిపోండి" అంటూ దుప్పటిని అందించి మంచాన్ని చూపించింది.

క్షణం ఆలస్యం చేయకుండా శ్రీకాంత్ దూరంగా ఉన్న మంచం కిందకి దూరిపోయాడు. ఎవరికీ అనుమానం రాకుండా సామాన్ల మాదిరిగా దుప్పటి చుట్టేసుకున్నాడు.

గీత పుస్తకాలను, ఇతర సామాన్లను మంచం కింద అడ్డంగా సర్దేసింది. తర్వాత తానే వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

హాస్టల్లో అన్ని రూములు తెరిచే ఉన్నాయి. నిద్రమత్తులో ఉన్న అమ్మాయిలు రూములనుండి బయటికి వచ్చి ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు.

హడావుడిగా తిరుగుతున్న కాన్స్టేబుల్ను పిలిచి "ఎవరికోసం?" అని అడిగింది.

"శ్రీకాంతంట. మా ప్రాణం మీదకు తెచ్చాడు. నా నిద్ర చెడగొట్టి నన్ను తీసుకొచ్చాడు మా ఎస్.ఐ" అతని మాటలు పూర్తికాకముందే ఆ సబ్ ఇన్స్పెక్టరు అక్కడికి వచ్చాడు. తచ్చాడుతున్న కాన్స్టేబుల్తో "ఈ రూం చూసారా?" అంటూ గది తలుపు తోసుకుని లోపలికి తలపెట్టాడు.

ఆ కాన్స్టేబుల్ ఒకసారి లోపలికి వెళ్ళి "చూసాను సార్" అంటూ అతని వెనకే వెళ్ళిపోయాడు.

"హమ్మయ్య" గీత ఊపిరి పీల్చుకుంది.

హాస్టల్లో మరో అరగంట పాటు గందరగోళం కొనసాగింది.

వచ్చిన పోలీసు బృందం వెళ్ళిపోయింది. అంతవరకు ఆ గదిలో ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. మంచం కింద నుంచి బయటికి వచ్చిన శ్రీకాంత్ "థాంక్యూ గీతగారూ మీరు చేసిన సహాయాన్ని మరిచిపోలేను" అన్నాడు.

"పోలీసులెందుకు మీకోసం వెతుకుతున్నారు? మీరేం తప్పు చేసారు?" నెమ్మదిగా అడిగింది గీత.

"హత్య చేసారా?" జ్యోతి ఆతృతగా ప్రశ్నించింది.

"నిజంకోసం పోరాటం చేసాను. న్యాయం చేయాలని ప్రశ్నించాను. తప్పు చేసిన వారిని దండించాను. అందుకే నాపై తప్పుడు పిర్యాదులు. రెండు క్షణాలు ఆగి కాస్త మంచి నీళ్ళిస్తారా?" అడిగాడు.

గీత బాటిల్ తీసి అందించింది.

బాటిల్ దించకుండా గటగటా తాగేసాడు.

"వస్తానండీ. మళ్ళీ కలిసినప్పుడు వివరంగా మాట్లాడతాను" సమాధానం కోసం చూడకుండా చీకటిలో కలిసిపోయాడు.

గీతామాధురికి చాలాసేపటివరకూ నిద్రపట్టలేదు.

శ్రీకాంత్ కోసం పోలీసులు ఎందుకు గాలిస్తున్నారు? అతను చేసిన తప్పేమిటి? తమతోపాటు స్పూడెంటుగా ఉన్న వ్యక్తికోసం పోలీసులు అర్ధరాత్రిపూట గాలించవలసినంత తప్పు అతనేమి చేసి ఉంటాడు. గీతామాధురిలో ఆలోచనా పరంపర.

అదే శ్రీకాంత్తో గీతకు మొదటి పరిచయం.

అంతకుముందు చాలాసార్లు యూనివర్సిటీ కేంపస్లో అతణ్ణి చూసింది. వివిధ సమస్యలపైన విద్యార్థుల మేస్ బిల్లుల సమస్యలపైనా అతను చేసిన ఉద్యమాల గురించి పోరాటాల గురించి వింది. కొన్నింటిలో తానుకూడా పాల్గొంది. అతను మాట్లాడుతుంటే మాటలు ప్రవాహం మాదిరిగా వచ్చేస్తుంటాయి. మాటలు తూటాల్లా తుపాకీ గుండుల్లా ఎదుటివారి మనసుల్లోకి దూరిపోతుంటాయి. ఎంతసేపు వింటున్నా ఇంకా వినాలనే అనిపిస్తుంది.

అయితే కలిసి మాట్లాడింది. లేదు పరిచయం చేసుకున్నది కూడా లేదు ఎక్కడో మనసు అట్టుడుగు పొరల్లో ఇష్టంగా ఉండిపోయింది.

అర్ధరాత్రి రూంలో కలుసుకోవడమే మొదటి పరిచయం.

ఆ పరిచయమే చనువుకు దారితీసింది. సాన్నిహిత్యానికి దోహదం చేసింది.

8

"గీతగారూ..!"

యూనివర్సిటీ గ్రంథాలయంలో పుస్తకాల మధ్య నిశ్శబ్దంలోంచి వినిపించిన పిలుపుకు ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగింది.

నవ్వుతూ శ్రీకాంత్. మాసిపోయిన దుస్తులు. చెదిరిన క్రాప్. కళ్ళు మాత్రం తీక్షణంగా ఉన్నాయి.

"ఒకసారి బైటికి వస్తారా?" ఆమె సమాధానం కోసం చూడకుండా తాను నడుచుకుని ముందుకు సాగిపోయాడు.

గీతామాధురి లేచి నిల్చింది. లైబ్రరీ నుంచి బైటికి వచ్చింది. దూరంగా చెట్లకింద సిమ్మెంటు బెంచీపై శ్రీకాంత్ కూర్చుని ఉన్నాడు గీత అతని దగ్గరికి వెళ్ళిపక్కన కూర్చుంది.

"ఆ రోజు రాత్రి మీ రూములో మీరు కల్పించిన ఆశయాన్ని మరిచిపోలేను. మీకు మరోసారి కృతజ్ఞతలు"

ఆమె చిన్నగా నవ్వింది తర్వాత. "మానవత్వం ఉన్న మనిషిగా ఎవరైనా అటువంటి పరిస్థితిలో ఉన్నవారికి సాయం చేస్తారు. నేను కూడా అదే చేసాను."

"అలా అనకండి. మీ నిర్ణయం ఎంత రిస్కుతో కూడుకున్నదో నాకు తెలుసు. పోలీసులు మీ రూంలోకి పూర్తిగా రాలేదు కాబట్టి సరిపోయింది వచ్చి వెతికితే మంచం కింద ఉన్న నేను పట్టుపడితే మీ పరిస్థితి ఎలా ఉండేదో ఊహించలేకపోతున్నాను. ఎంతో ధైర్యంతో తీసుకున్న నిర్ణయం."

గీతకు అతని ప్రశంస ఆనందాన్ని కలిగించింది.

కానీ మొహంలో కనిపించనీయలేదు "అవునూ.. పోలీసులు మీకోసం ఎందుకు వెతుకుతున్నారు."

"అదంతా పెద్ద కథ."

"కథలో మీరు హీరోనా?"

"హీరోలాంటి కేరక్టరే, కానీ నన్ను విలన్ని చేసారు."

"అంటే?"

"నేను ఏ తప్పు చేయలేదు. నిజం కోసం న్యాయం కోసం పోరాటం చేసాను. అందుకే నాకోసం పోలీసులు గాలించారు."

"ఏమైంది?"

"వీరబాబు అనే నిరుపేద యువకుడు డిగ్రీలో కొన్ని సబ్జెక్టులలో పాస్ చేయిస్తానని యూనివర్సిటీ గుమస్తా ఒకరు చెప్పడంతో పూర్తిగా నమ్మేసాడు. రెండు సబ్జెక్టులు పోతే వాటికి చెరో రెండువేలు ఆ గుమస్తాకి ఇచ్చాడు. అయినా పాస్ కాలేదు. ఆ విషయం రాడికల్ స్టూడెంట్ యూనియన్ లీడరుగా ఉన్న నా దృష్టికి వచ్చింది. ముందు వీరబాబుని తిట్టాను. అలా పాస్ కావాలను అనుకోవడం తప్పని అన్నాను. వీరబాబును మోసం చేసాడని తీసుకున్న డబ్బులు వెనక్కి ఇవ్వమని గుమస్తాను నిలదీసాను. వాడు నా మీద కూడా కలబడ్డాడు. ఇద్దరి మధ్యా గొడవ జరిగింది. ఈడ్చి కొట్టాను. ఆ గుమస్తా ఆసుపత్రిలో చేరాడు అప్పటికే అతనికున్న రుగ్మతలతో అనుకోకుండా చనిపోయాడు. ఆ హత్యానేరం నామీద పడింది" శ్రీకాంత్ వివరంగా చెప్పాడు.

గీతామాధురి శ్రీకాంత్ చెప్పిన విషయాన్ని ఆసక్తిగా వింది.

"అందుకే పోలీసులు నావెంటపడ్డారు. జరిగిన దాంట్లో నా తప్పులేదు. న్యాయం మీరే చెప్పండి."

గీతకు ఏమి మాట్లాడాలో తెలియలేదు.

"గుమస్తా చనిపోతాడని నేను అనుకోలేదు. అతడిని చంపాలన్న ఆలోచన కూడా నాకు లేదు. అయినా హత్యానేరం నామీద పడింది."

"ఇంతకీ ఇప్పుడు ఏం చేస్తున్నారు?"

"నా కేరకర్లు మంచిది కాదని యూనివర్సిటీ నుంచి నన్ను స్పెండు చేసారు పోలీసులు నా గురించి గాలిస్తున్నారు."

"ఈ పరిస్థితుల్లో ఇంత దైర్యంగా బైటికి రావడం" ఆమె మాటలు మధ్యలోనే ఆగిపోయాయి.

"నాకేం భయంలేదు. మిమ్మల్ని కలిసి మీకు వాస్తవం చెప్పాలని అనుకున్నాను. చెప్పాను. నన్ను పోలీసుల నుంచి రక్షించినందుకు మీకు కృతజ్ఞతలు కూడా చెప్పడం కనీస ధర్మం అనుకున్నాను అందుకే వచ్చాను. అంతే"

"ఎక్కడికి వెళతారు?"

"ఎక్కడికి వెళ్ళాలో నాకే తెలియడంలేదు. ఈ దోపిడి వ్యవస్థ మీద అన్యాయాలకు అక్రమాలకు కొమ్ము కాసే వారిపైనా అసహ్యం పేరుకుని పోయింది. ఈ వ్యవస్థలో కుళ్ళుని కడిగేయడానికి నాకులాంటి మరికొంతమందిని తయారు చేయాలని అనుకుంటున్నాను. యూనివర్సిటీలో నా చదువుకు కూడా గుడ్డై చెబుతున్నాను."

"చదువు మానేస్తున్నారా?"

"ఈ చదువు వల్ల ఏ ప్రయోజనం నాకు కనిపించడంలేదు. పుస్తకాలుకన్నా నిరుపేదల జీవితాలను చదవాలని అనిపిస్తోంది వారితో కలిసి జీవించాలని ఉంటోంది. వారితో కలిసిపోయి వారి సమస్యలపై పోరాటం చేయాలని అనిపిస్తోంది."

గీతామాధురి ఏమి మాట్లాడలేకపోయింది.

యూనివర్సిటీ కేంపస్ చాలా కోలాహలంగా ఉంది. చాలామంది స్టూడెంట్స్ లైబ్రరీకి వస్తున్నారు. కొంతమంది కేంటీన్ వైపు వెళుతున్నారు.

"గీతగారూ మీరంటే నాకు ప్రత్యేకమైన అభిమానం. మీ నెమ్మదితనం చాలా ఇష్టం. కొంతకాలంగా మిమ్మల్ని ప్రత్యేకంగా గమనిస్తున్నాను. ఇష్టమైన వ్యక్తికి అయినా వాస్తవాలు చెప్పి వోడ్కోలు తీసుకోవాలని ఇక్కడికి వచ్చాను."

గీతామాధురి కళ్ళు చెమర్చాయి.

యూనివర్సిటీలో ఆమె అంటే చాలామందికి ఇష్టముంది ఎవరూ ఇంతవరకు డైరెక్టుగా చెప్పలేదు. ఆమెకు టీన్ఎజ్లో కూడా ఎవరూ ఇటువంటి మాటలు చెప్పలేదు. అందుకే మనసు ఏదోలా అయిపోయింది.

శ్రీకాంత్ మాటలు హృదయ స్పందన కలిగించాయి.

"వస్తాను. ఎప్పుడైనా అవకాశం ఉంటే కలుస్తాను" వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా మెల్లగా నడుచుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత మరెప్పుడూ కనిపించలేదు.

యూనివర్సిటీలో పోస్టుగాడ్యుయేషను పూర్తి అయిన తర్వాత జర్నలిజంలో చేరి అందులో కూడా డిప్లొమా సంపాదించింది. ఆ తర్వాత విజయం పత్రికలో స్టాప్ రిపోర్టరుగా ఉద్యోగంలో చేరిపోవడం క్రమంగా అతడిని మరిచిపోయింది. ఇది జరిగి అయిదారేళ్ళు అయిపోయింది.

మళ్ళీ ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత శ్రీకాంత్ పేరు గుర్తుకు వచ్చింది. అదీ తీవ్రవాద నాయకుడి హోదాలో. అతనూ ఇతనూ ఒక్కరేనా? ఈ వ్యవస్థమీదా? వ్యవస్థలో జరుగుతున్న అన్యాయాలు దోపిడీలపై నాకోపంతో శ్రీకాంత్ మావోయిస్టుగా మారిపోయాడా? షెన్సోట్లో ఉన్న శ్రీకాంత్ పేరు ఇతనిదేనా? ఈ విషయం ఎలాగైనా తెలుసుకోవాలి" అనుకుంది.

అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చింది రూమ్మేట్ జ్యోతి.

జ్యోతి హైదరాబాద్లో ఒక ప్రైవేటు కంపెనీలో స్టెనోగా పనిచేస్తోంది. ఇద్దరిమధ్యా చాలా సంవత్సరాల గేప్ వచ్చింది. ఆమె ఫోను నంబరును సంపాదించి ఫోన్ చేసింది.

క్షేమ సమాచారాలు అడిగిన తర్వాత "యూనివర్సిటీలో మనతో చదివిన శ్రీకాంత్ ఏమి చేస్తున్నాడో తెలుసా?" అని ప్రశ్నించింది.

"నక్కలైటు శ్రీకాంతా?" ఎదురు ప్రశ్న.

"శ్రీకాంత్ నక్కలైటా?" గీతలో ఆశ్చర్యం.

"పత్రికారంగంలో ఉన్న నీకు ఈ విషయం తెలియకపోవడం విడ్డూరంగా ఉంది. అతను మావోయిస్టుగా మారిపోయి ఉద్యమంలో ఎప్పుడో చేరిపోయాడు. అతని గురించి నాకు కూడా వివరాలు పెద్దగా తెలియవు కానీ పెద్ద నాయకుడిగా ఉన్నాడన్న విషయం మాత్రం తెలుసు.

వ్యవస్థ మీద ఉన్న వ్యతిరేకత పెరిగి పెరిగి తీవ్రవాద ఉద్యమం వైపుదారి తీసిందా? గీతలో ఆలోచనలు. అంతవరకు తన మనసులో అస్పష్టంగా ఉన్న కార్యక్రమానికి శ్రీకారం చుట్టాలని ఆ రోజే బలంగా నిర్ణయించుకుంది.

9

విజయనగరం బస్టాండు చిత్తడిచిత్తడిగా ఉంది. కురుస్తున్న వర్షం తగ్గి రెండురోజులు అయిపోయినా వాతావరణం చల్లగా ఉంది. ఎదురుగా టీ స్టాల్ కనిపిస్తోంది. వేడి వేడి టీ తాగాలని మనసు పీకుతున్నా తన కోసం వచ్చేవారు మిస్సవుతారని నిగ్రహించుకుంది.

చేతిలో ఉన్న బాగ్ను కిందపెట్టింది.

రెండుగంటలపాటు ప్రయాణం వల్ల అలసట అనిపిస్తోంది కానీ ఆమె మనసులో అలసటకన్నా ఆత్మతే కనిపిస్తోంది.

పక్కనున్న కిళ్ళీ కొట్టులో వేలాడదీసిన కొత్త పత్రికల ముఖచిత్రాలను పదేళ్ళ కుర్రాడు ఆసక్తిగా చూస్తున్నాడు.

గీతకు అసహనంగా ఉంది.

"విజయం రిపోర్టరు గీతగారు మీరేనా?"

గీత పక్కకు నెమ్మదిగా అడిగాడో యువకుడు. అతడికో పాతికేళ్ళు ఉంటాయి. మాసిపోయి పెరిగిపోయిన గెడ్డంతో చాలా రెక్కెస్గా ఉన్నాడు.

"అవును" అంది.

"మిమ్మల్ని రిసీవ్ చేసుకుని తీసుకుని రమ్మన్నారు. నా వెనుక రండి."

కిందనున్న బాగ్‌ను అందుకుని గీత అతణ్ణి అనుసరించింది.

ఆగి ఉన్న ఆర్టీసి బస్సును ఎక్కించి "ముందు సీట్లో కూర్చోండి. టిక్కెట్లు నేనే తీస్తాను" మరో మాట లేకుండా వెనక సీటులోకి వెళ్ళిపోయాడూ.

బస్సు నెమ్మదిగా బయలుదేరింది.

బస్సుతోపాటు గీత ఆలోచనలుకూడా ముందుకు సాగుతున్నాయి.

న్యూస్ ఎడిటర్ రాజారావు ఎక్కడో అడవుల్లో ఉంటున్న తీవ్రవాద నాయకుడితో తనకు ఇంటర్వ్యూ ఏర్పాటు చేయడం రెండు మూడు రోజులుండాలని అనుకున్నా తాను వంటరిగా బయలుదేరడం అన్నీ గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

బస్సు విజయనగరం దాటిపోయి పల్లెబాట పట్టింది. అలసటగా ఉండటంతో కళ్ళు మూసుకుంది గీత. రెండు మూడు గంటల పాటు బస్సు ముందుకు సాగింది. అప్పుడప్పుడు కళ్ళు తెరిచి కిటికీలోంచి బైటికి చూసేది మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకునేది. రెండు గంటల తర్వాత బస్సు చిన్న పల్లెటూరులో ఆగింది.

"దిగండి మేడం" మెల్లగా వెనకనున్న వ్యక్తి చెప్పాడు.

గబుక్కున బేగ్ పట్టుకుని లేచి నిల్చింది. అప్పటికే ఆ వ్యక్తి బస్సు దిగిపోయి ముందుకు నడుచుకుని వెళ్ళిపోయాడు. గీత అతడిని అనుసరించింది.

నాలుగైదు ఫర్లాంగులు నడిపించి దూరంగా ఉన్న గెస్టుహౌసు దగ్గరికి తీసుకుని వెళ్ళాడు. తాను లోపలికి రాకుండా "మీరు లోపలికి వెళ్ళి రెండవ నంబరు గదిలో విశ్రాంతి తీసుకోండి. మిమ్మల్ని ఎవరూ ఏమీ అడగరు. అన్ని ఏర్పాట్లు చేశాం. భోజనం చేసిన తర్వాత మిమ్మల్ని తీసుకుని వెళ్ళడానికి వస్తారు"

"మీరు రారా?"

"నాకు అప్పగించిన పని పూర్తి అయిపోయింది" మరో మాటకు అవకాశంలేకుండా అతను అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

గీత వంటరిగా మిగిలిపోయింది.

తర్వాత వాచ్‌మేన్ వచ్చి బేగ్‌ను తీసుకుని రెండవ నంబరు గదిలోకి తీసుకుని వెళ్ళి "మీకు ఏం కావాలన్నా బెల్ కొట్టండి" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

అరగంటలో స్నానం చేసి డ్రెస్‌గా తయారైంది.

తర్వాత బెల్‌కొట్టి వాచ్‌మేన్ లోపలికి వచ్చాడు తీసుకుని వచ్చిన భోజనం కేరేజీని టేబుల్‌పై పెట్టాడు. వాటర్ బాటిల్‌ను కూడా పక్కన పెట్టాడు. తర్వాత వస్తాను అంటూ బూటికి వెళ్ళిపోయాడు. గీతకు అప్పుడు టైం గుర్తుకు వచ్చి వాచ్ చూస్తే రాత్రి ఏడైంది.

గెస్టు హౌసులో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

చలిగాలి వీస్తుండటంతో కిటికీ తలుపు దగ్గరకు వేసింది. మరో అరగంట తర్వాత భోజనాన్ని ముగించింది.

రాత్రి పదిగంటలకు మేడం అంటూ ఉదయం తనతోపాటు వచ్చిన యువకుడు తలుపు తట్టాడు అతని గొంతు గుర్తుపట్టి మెల్లగా తలుపు తీసింది.

"మీకోసం జీపు సిద్ధంగా ఉంది. తయారవండి."

"ఈ రాత్రా?"

"రాత్రిపూటే ప్రయాణం."

ఏమి చేయాలో గీతామాధురికి తెలియలేదు. ఏ ఊరో తెలియని ప్రాంతంలో ముక్కూ మొహం తెలీని మగవాళ్ళ వెనుక రాత్రిపూట వంటరిగా వెళ్ళడం ఆమెకు ఏదోలా అనిపించింది. తాను ఈ పనికి ఒప్పుకున్నప్పుడే ఇటువంటి పనులు ఉంటాయని ఆమెకు తెలుసు. అందుకే కర్తవ్యం ముందు ఇటువంటి చిన్నచిన్న విషయాలను పట్టించుకోకూడదని మనసుకు సర్దిచెప్పుకుంది.

పావుగంటలో తయారై బాగ్ తో బైటికి వచ్చింది. గెస్టు హౌసు గోడపక్కన పాత జీపు ఉంది.

డ్రైవరు పక్కన ఫ్రంట్ సీట్లో కూర్చుంది. ఆమె కూర్చోగానే జీపు ముందుకు కదిలింది.

ఊరు దాటిన తర్వాత కొండమలుపు పక్కనుంచి ఉన్న కాలిబాట వెంబడి జీపు పరుగులు తీస్తోంది. జీపు వెనుక మరో నలుగురైదుగురు ఉన్నారు.

కొండదారి గతుకులమయంగా ఉంది చాలా ప్రాంతాలు ఎగుడుదిగుడుగా ఉన్నాయి. అందువల్ల కుదుపులకు జీపు అటూ ఇటూ కదులుతోంది. చల్లటిగాలి శరీరానికి తగులుతోంది. కళ్ళు మూతలు పడుతున్నా గీతకు నిద్రరావడంలేదు.

జీపులో కూర్చున్నవారు ఏమీ మాట్లాడటం లేదు. రాత్రి నిశ్శబ్దం భయంకరంగా ఉంది. ఊరు దాటిపోయి అడవిలోపలికి చాలా దూరం వచ్చేసారు. చెట్లు తప్ప ఏమీ కనిపించడంలేదు. ఎక్కడో దూరంలో ఉన్న జంతువుల అరుపులు అప్పుడప్పుడూ వినిపిస్తున్నాయి.

మూడు గంటలు ప్రయాణించిన తర్వాత దూరంగా మినుకు మినుకు మంటున్న లైట్లను చూసి జీపుని డ్రైవరు ఆపాడు.

అలసటతో చల్లగాలికి నిద్రపోయిన గీత లేచింది. జీపులో ఉన్న వారంతా కిందకు దిగడంతో డ్రైవరు జీపును వెనక్కి మలుపు తిప్పాడు. తర్వాత వచ్చిన తోవనే వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు. జీపునుంచి దిగినవారు గీతను పక్కనున్న రాయిపై కూర్చోపెట్టారు.

"గూడెంలోకి వెళ్ళొస్తాం. అంతవరకూ వెయిట్ చేయండి" వారిద్దరూ దీపం వెలుగువైపు నడుచుకుని ముందుకు వెళ్ళిపోయారు. మిగిలిన ముగ్గురూ గీతదగ్గరే ఉండిపోయారు.

ఆకాశంలో చుక్కలు మినుకు మినుకుమంటున్నాయి. ఇంకా పూర్తిగా పైకి రాని చంద్రుడు కొద్దికొద్దిగా మెరుస్తున్నాడు. వాతావరణం చల్లగా ఉండటంతో బేగ్ లో నుంచి షాల్ బైటికి తీసి భుజం చుట్టూ కప్పుకుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments